

ת"ד 3240/04/14 - מדינת ישראל נגד שרון גלזמן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

23 פברואר 2015

ת"ד 3240-04-14 מדינת ישראל נ' גלזמן
בפני כב' השופט רועי פרי

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות תעבורה תל אביב

ע"י ב"כ עו"ד רועי בראון

נגד

הנאשם: שרון גלזמן

באמצעות ב"כ עו"ד שי גלעד

הכרעת דין

1. הנאשם עומד לדין בגין עבירות של אי מתן אפשרות להולכת רגל לחצות במעבר חצייה בבטחה, נהיגה בקלות ראש שגרמה חבלה לאדם ונסיעה לאחר בחוסר זהירות - בניגוד לתקנות 67(א) ו- 45(1) לתקנות התעבורה וסעיפים 62(2) ביחד עם 38(2) לפקודת התעבורה.

2. למקרא כתב האישום, עולה כי הנאשם נהג רכב פרטי ביום 24.10.13, בשעה 09:45 בבוקר, ברחוב אסתר המלכה בתל אביב, כביש עירוני, ממערב למזרח, חלף בצומת עם רחוב ריינס ועצר את רכבו. ברחוב ריינס מסומן לרוחב הכביש מעבר חצייה, רוחב הכביש במעבר כ- 7 מטרים.

אותה שעה חצתה הגב' יפה גאון, ילידת 1942, במעבר החצייה מאחורי כיוון נסיעת הנאשם.

נטען כי הנאשם נהג בקלות ראש, בכך שהסיע רכבו לאחור, בלי לנקוט באמצעי הזהירות למניעת פגיעה או סיכון, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא אפשר להולכת הרגל לחצות במעבר בבטחה, המשיך בנסיעתו ופגע בה, לאחר שהספיקה לחצות מחצית מרוחב הכביש.

כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל.

3. בקצירת האומר, טענת ההגנה כי הנאשם אכן נהג במקום ובזמן, הסיע רכבו לאחור לתוך רחוב ריינס, על מנת להחנות רכבו בחניה שבמקום, השייכת למקום עבודתו. עצר במעבר החצייה והולכת הרגל היא זו שנתקלה ברכבו. אליבא דהגנה, הולכת הרגל אחזה בידה קפה וקרואסון והביטה ימינה, בעת הליכתה במעבר, במקום להסתכל ישר, על כן נתקלה ברכבו של הנאשם, שעמד במקום, ומכאן אין לייחס לו אחריות לקרות התאונה.

פרשת התביעה

4. הולכת הרגל, הגב' יפה גאון, העידה כי ביקשה לחצות את מעבר החצייה שבמקום, "הסתכלתי לצד ימין, עצר לי טנדר עם בחור נחמד ונופפתי לו עם היד (העדה מדגימה) כתודה רבה, הורדתי רגל מהמדרכה למעבר החצייה וכשהייתי פחות או יותר בקו השני או השלישי וכשהפנים שלי עדיין מופנות לכיוון הנסיעה, ימין, ממערב למזרח, ובאותו רגע פגעה בי מכונית. מצאתי את עצמי על הרצפה. מעוצמת המכה עפו לי כתרים מהחלק העליון של הפה, כף רגל ימין היתה לגמרי מעוכה וכשעמדתי כשהצלחתי להתיישר, ראיתי שפגעה בי מכונית. לא הבנתי מאיפה מגיעה המכה הזאת. כשהגב של המכונית פוגעת בי. הוא נסע ברוורס וגב המכונית פגעה ברגל ימין. החלק האחורי של המכונית פגע בי" - ע' 4.

העדה ציינה כי סירבה להתפנות עת הגיע אמבולנס למקום, שכן רצתה להגיע לרופא השיניים ולאחר מכן פנתה למשטרה ולבית"ח איכילוב. (ראו בין היתר ת/1, ת/3).

5. בחקירתה הנגדית ציינה העדה כי הרכב שעצר לה היה רכב סטיישן גדול בצבע לבן, שהגיע מימינה. אחזה בידה כוס קפה וביד השנייה קרואסון, היתה בדרכה להרצאה וחיכו לה 50 אנשים. נופפה לרכב עם היד בה אחזה את כוס הקפה.

ציינה כי עוברת את המעבר הזה 10 פעמים ביום ומסתכלת בדרך כלל ימינה, כי משם מגיעה התנועה.

הסנגור הטיח בעדה שלא הסתכלה ישר, אלא רק ימינה והעדה השיבה: "וודאי שהסתכלתי ישר. אתה מסתכל ימינה ואז מסתכל ישר. אבל אנחנו מדברים על מומנטום כשאני מסתכלת ימינה ופוגע בי משהו בו זמנית. (העדה מדגימה כשהיא מביטה לימין ורגלה הימנית קדימה ומקבלת מכה מצד שמאל)" - ע' 1-3, ש' 7.

העדה עמדה על כך שראתה את רכבו של הנאשם נוסע אחורנית, "אני לא משערת. אני ראיתי אותו נוסע אחורנית. כי כשאני קבלתי את המכה הוא עוד המשיך לנסוע לכיוון הרגל שלי. הוא גם אמר 'לא ראיתי אותך' - ע' 7, ש' 7-8.

הסנגור הטיח בעדה כי כל התיאור הזה אינו מופיע בהודעתה במשטרה (נ/1) ובמכתב שכתבה למשטרה (נ/2), והעדה השיבה כי נתנה עדות קצרה והשוטר לא שאל אותה שאלות אלה, "הייתי חבולה וכואבת ומבוהלת ונתתי תיאור די פשוט של מה שקרה. אין שם הרבה עניינים" - ע' 7, ש' 12-13.

העדה ציינה כי הפנתה פניה לכיוון "הסכנה הגדולה", כדבריה, רכב שמגיע מימין והסכנות לא אמורות להגיע משמאל ולא יכלה לראות את הרכב. אנשים צעקו לנהג לעצור.

העדה ציינה כי כשנמצאים במצב רגשי טראומטי של מכה לא חושבים חשיבה הגיונית וכל מה שהייתה עסוקה זה ב- 120 אלף השקלים, שהשקיעה בכתרים של שינייה ועל כן הלכה לאסוף אותם. העדה ציינה כי חלקו האחורי של הרכב פגע בפניה והכנף השמאלית פגעה לה בכף הרגל.

העדה שרטטה לבקשת הסנגור את מקום האירוע, כיוון הליכתה, הטנדר וכיוון נסיעת רכבו של הנאשם לאחר (נ/3) לרבות הרכב והחלק ממנו נפגעה (נ/4).

6. התיעוד הרפואי (ת/1) אודות הולכת הרגל, הוגש בהסכמה.

הולכת הרגל סרבה לטיפול ופינוי מצד מד"א (09:45). בהמשך היום (16:14) התקבלה במיון ביה"ח איכילוב, אובחנה כסובלת מכאבים במפרק הירך מימין. עפ"י סיכום יעוץ מרפאת פה ולסת, מיום האירוע, לדבריה נפגעה ע"י רכב כהולכת רגל. לדבריה 4 כתרים קדמיים נפלו ושלושה מהם הודבקו ע"י רופא השיניים. אובחנה נפוחות והמטומה באזור רירית שפה עליונה.

"שיניים 21,22 ניידות דרגה 1. שן 22 ניידות דרגה 1. השן מושחזת ללא כתר. נפוחות ודמם סולקולרי קל". שן 32 גורמת לכאב בסגירה והומלץ לשייפה. "המטופלת לא מעוניינת ותבצע את הטיפול אצל רופא השיניים המטפל".

7. הבוחן, רס"ב ניסים חורי, ביקר במקום ביום 1.2.14, לקח את התרשים (ת/5) ממאגר התרשימים שביחידה והשווה הנתונים בין השטח לתרשים. רוחב הכביש 7 מטרים, כאשר המרחק בין מעבר החצייה לקו הצומת הינו 2.10 מטרים. הבוחן הסביר כי מדובר בתיק מדור (תיק הצמדה) ועל כן הסתמך על הודעות המעורבים. את כיוון חציית הולכת הרגל בתרשים לקח מתוך הגרסאות.

הסנגור ביקש מהבוחן לציין איזה מרחק עברה הולכת רגל, כבת 70, המחזיקה דברים בידיה, במעבר החצייה, אם צעדה צעד וחצי. הבוחן ציין שישנם נתונים שונים שמשפיעים, כגון גובה ומשקל, אולם הממוצע הוא מטר עד מטר וחצי בשניה.

פרשת ההגנה

8. בהודעתו המשטרתית (ת/2) מסר הנאשם כי נסע ברכבו על גבי רחוב אסתר המלכה ממערב למזרח, במהירות 30 קמ"ש לערך. כאשר הגיע לצומת עם רחוב ריינס, עצר, לאור תמרור עצור, חצה את

הצומת, תוך שנצמד לימין, עצר בשולי הכביש על אסתר המלכה והחל לנסוע אחורנית, "ברורס לכיוון רחוב ריינס, כדי להתיישר ולהחנות במקביל למדרכה ואז ראיתי הולכת רגל שהגיעה מצד שמאל, הולכת הרגל חצתה על מעבר חצייה, אני עצרתי ואז ראיתי אותה נתקלת עם הגוף שלה בצד שמאל של הרכב שלי ונופלת על הכביש. מיד יצאתי לעזור לה הרמתי אותה, וזהו. מד"א הגיעו למקום, והיא סרבה להתפנות..." -

ש' 9-12.

הנאשם ציין כי יש לו עד ממקום עבודתו, מאבטח שנמצא בסמוך למקום התאונה.

הנאשם אישר שהולכת הרגל חצתה במעבר החצייה והמעבר נראה הייטב לעין.

טען כי הולכת הרגל חצתה במהירות, היתה לה שקית בידה ואחזה בכוס קפה.

הבחין בהולכת הרגל, לראשונה, כשנסע אחורנית, ראה אותה "לפתע משמאלי חוצה במעבר חצייה במרחק של מטר ממני לערך ומיד עצרתי, והיא נתקלה בצד שמאל של הרכב שלי ונפלה" - ש' 26-27.

טוען שנסע אחורנית הביט במראות הרכב וסובב ראשו לאחור - ש' 33.

כשנשאל אם יש לו מה להוסיף, משיב הנאשם: "אני חושב שהולכת הרגל פשוט היה לה שדה ראייה מוגבל בגלל רכב מסחרי שחנה על מעבר החצייה, והכביש של ריינס הוא חד סטרי והיא כנראה הסתכלה ימינה, ולא ראתה את הרכב שלי ונכנסה ברכב שלי" -

ש' 35-36.

9. הנאשם העיד להגנתו תוך שהסביר דרך נסיעתו על גבי תרשים הבוחן (ת/5).

נסע ברחוב אסתר המלכה והתקדם לכיוון רחוב ריינס באטיות 30 או 40 קמ"ש, לפני הצומת עצר בקו העצירה, לאחר מכן חצה את הצומת ועצר לאחריה בצד ימין (סימן באיקס כחול) והחל לנסוע אחורנית לכיוון חניית משרד הקליטה שם עבד, החל לנסוע תוך שהוא מסתובב לאחור ונוסע לאט ובזהירות. טוען כי הכביש ומעבר החצייה היו פנויים, "הייתי קרוב לצד שמאל של המדרכה תוך שאני אמור לתמרן לחנייה. כשאני נמצא בסדר גודל של מטר או מטר וחצי לפני מעבר החצייה אני מבחין בהולכת הרגל ומיד עצרתי. הדבר הבא שאני זוכר שאני רואה את הגברת ומאחורי בנתיב היה רכב מסחרי גדול, ברחוב ריינס, שחסם חצי נתיב עדיין היתה לי אפשרות להגיע לחנייה כי הוא לא חסם את החנייה שלי. כשראיתי את הולכת הרגל מיד נעצרתי. הגברת הסתכלה לצד ימין והחזיקה שקית תלויה, ביד קרואסון ובשניה כוס קפה. הדבר הבא שאני רואה שהיא נתקלת באוטו בצד שמאל של הרכב וזהו" - ע' 14.

הנאשם ציין כי מדובר במקום שיש בו הרבה אנשים ותנועה, תחנות אוטובוס. טען כי הולכת הרגל נתקלה בו בקורה שבין הדלת השמאלית אחורית לדלת הנהג.

טען שהביטה לצד ימין.

טען כי הולכת הרגל הגיעה מצד שמאל, מהכיוון ההפוך המופיע בת/5.

ציין שהתכוון להכנס לחנייה מספר 7 שקיימת אחרי המדרכה ברחוב ריינס הסגורה בשרשרת ברזל והשייכת למשרד הקליטה, שם עבד.

הנאשם צייר את החניות על גבי התרשים (ת/5), אופן נסיעתו לאחור, מקום עצירתו בתוך מעבר החצייה ומקום עמידתו של הרכב המסחרי (עיגול כחול).

הנאשם אישר שברחוב ריינס יש תמרור אין כניסה, ציין כי בפניו שתי אפשרויות להכנס לחנייה, האחת מרחוב ריינס עצמו או מכיוון רחוב אסתר המלכה - ע' 15, ש' 27-30.

בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי ראה את הולכת הרגל חוצה את הכביש וטען כי נכנסה בו כשהיא היתה על מעבר החצייה (ע' 16, ש' 12).

הנאשם הסכים עם התובע שנסיעה באין כניסה היא אסורה.

כשנשאל הנאשם, בהינתן שעובד במקום זמן רב (משנת 2003), והוא מודע לכך שבמקום מעבר חצייה - מדוע הסיע רכבו לאחור ובאין כניסה, השיב הנאשם: **"החנייה מרוחקת מטר עד שניים מהתמרור והנסיעה לאחור חלק מהתמרור המתבקש על מנת להכנס לחנייה"** - ע' 18, ש' 4-5.

הנאשם העריך שאם היה מבצע את הסיבוב והיה נכנס דרך רחוב ריינס הדבר היה לוקח לו 2-4 דקות. עדיין, לטענתו, כדי להכנס לחנייה היה צריך לנסוע ברוורס, שכן נסיעה קדימה עלולה לפגוע בשלדת הרכב ובפגוש.

התובע שאל את הנאשם האם פנה למעבידו בעניין, שכן **"כל שבוע אתה צריך לעבור עבירה או לדפוק את הרכב"**, והנאשם השיב כי היה צריך לפנות לעירייה למחלקת תשתית ולא למקום העבודה - ע' 18, ש' 13-14.

הנאשם עמד על כך שהולכת הרגל נכנסה בו עת שעמד על מעבר החצייה.

דין והכרעה

10. לאחר ששמעתי מלוא הראיות בתיק זה, האזנתי ברב קשב לעדותה של הולכת הרגל ולעדות הנאשם, כמו כן לדברי הבוחן, עיינתי שוב במוצגים וקראתי דפי פרוטוקול - נחה דעתי כי התביעה השכילה להוכיח את העבירות המיוחסות לנאשם, במידת הנטל המוטל על כתפיה.

11. הולכת הרגל, הגב' גאון, הותירה בי רושם חיובי, אני מקבל את גרסתה במלואה ומעניק לה משקל מלא.

עסקינן באישה בשנות השבעים לחייה, אשר העידה בצורה מפורטת ורהוטה, התרשמתי מעדה

אינטלגנטית. זוכר אני הייטב את עדותה בפני ומשקפיה בעלי המסגרת הצבעונית, כיצד הדגימה הדברים בידה, ציירה מקום האירוע והרכב הפוגע (נ/3, נ/4) ולא מצאתי מקום לפקפק בגרסתה.

12. אין מחלוקת, בין הצדדים, כי רחוב ריינס הינו רחוב חד סטרי, וממקום נסיעת הנאשם אליו - הוא אסור בכניסה, בהתאם לתמרור 402 המוצב בפתחו של הרחוב (ראו ת/5).

הגם שהנאשם לא הואשם באי ציות לתמרור זה, עובדה זו הוכחה בפני, ויש בדברים כדי להשליך על **דרך נהיגתו של הנאשם בעת התאונה.**

אין מחלוקת כי הבוחן שגה עת סימן כיוון חציית הולכת הרגל ממזרח למערב, בו בזמן שחצתה ממערב למזרח - נתון מוסכם, הן על התביעה והן על ההגנה וכעולה מגרסת הולכת הרגל וכן מ-נ/3.

עסקינן בתיק הצמדה, ואין בנתון זה כדי לשנות דבר ממסכת הראיות, שכן כיוון חציית הולכת הרגל מוסכם על הצדדים. הנאשם עצמו תיאר את הדברים על פני תרשים הבוחן וסימן נקודות ציון שונות (ת/5).

13. לאור העדפת גרסת הולכת הרגל, שהותירה בי רושם חיובי, אני קובע, כדלקמן:

הולכת הרגל ביקשה לחצות במעבר החציה ברחוב ריינס, מקום המוכר לה, בשים לב שהינה חוצה במקום מספר פעמים ביום, ממערב למזרח. טנדר/רכב מסחרי, שהגיע מרחוב ריינס עצר ואפשר לה לעבור במעבר החציה.

הולכת הרגל החלה לחצות, כאשר את מירב תשומת הלב מיקדה במבטה ימינה - כלפי פנים רחוב ריינס, לאור היותו חד סטרי.

הולכת הרגל אחזה ביד אחת בכוס קפה ובשנייה בקרואסון וכך חצתה את הכביש במעבר החציה.

כשהגיעה לפס השני או השלישי, כמטר וחצי בתוך המעבר, פגע בה הנאשם באמצעות רכבו, עת נסע לאחור, לתוך רחוב ריינס, נגד כיוון התנועה ובניגוד לתמרור 402.

הנאשם פגע בהולכת הרגל, בנסיעה איטית, באמצעות החלק האחורי של רכבו, ותוך התמרון גם עם דופן שמאל של הרכב כמצוין בנ/4.

אני דוחה את גרסת הנאשם כי עמד על מעבר החציה עם רכבו והולכת הרגל נתקלה בו.

אני מקבל את גרסת הולכת הרגל שראתה אותו נוסע לאחור, **זאת לאחר** שקבלה את המכה מרכבו, וזה **המשך** נוסע לכיוון רגלה - ע' 7, ש' 8-7.

"החלק האחורי פגע לי בפנים והכנף השמאלית פגעה לי בכף הרגל" - ע' 9, ש' 7.

הנאשם נהג כברת דרך, מהמקום בו סימן באיקס כחול על פני התרשים ת/5, עד לכיוון תחילתו של מעבר החצייה- בשים לב שרוחב הכביש במקום כ- 7 מטרים, מדובר בנסיעה לאחור מסוכנת ומיותרת.

הנאשם **בתוך הצומת** הוסיף ותמרן את רכבו, תוך שהתיישר והמשיך בנסיעה לאחור, נכנס לתוך מעבר החצייה, ופגע בהולכת הרגל כאמור **כשהיא חוצה** על גבי מעבר החצייה, כשכוונתו היתה להמשיך ולנסוע לאחור, לעלות על המדרכה שברחוב ריינס ולהכנס לחנייה המסומנת מס' 7 - ראו ת/5.

14.

גרסת הנאשם מתפתחת.

מצאתי סתירות בגרסת הנאשם, בין מה שמסר מעל לשבועיים לאחר קרות התאונה במשטרה (ת/2) לבין הדברים שהעיד בפני.

הנאשם מצייר את הרכב המסחרי במרחק ממעבר החצייה (ראו עיגול כחול על פני ת/5) ואילו בהודעתו (ת/2) ציין כי הרכב המסחרי חנה על מעבר החצייה - ש' 35-36.

הנאשם העיד כי עצר את רכבו עת ראה את הולכת הרגל מתקרבת לשפת המדרכה - ע' 15, ש' 23, עובדה שלא בא זכרה בהודעתו ת/2, שם מציין כי הולכת הרגל חצתה על מעבר החצייה - ש' 10.

הנאשם ציין בהודעתו כי הולכת הרגל פגעה בו בצד שמאל של רכבו, בעדותו בבית המשפט ידע לפרט כי היה זה בקורה בין הדלת האחורית שמאלית לדלת הנהג.

המאבטח שהזכיר הנאשם בהודעתו - לא הובא לעדות - והדבר אומר דרשני.

הנאשם הוסיף וציין כי ציפה מהולכת הרגל שתעצור או תעקוף את הרכב מאחור - ללמדך עד כמה היה הנאשם בתוך מעבר החצייה, עד כי הולכת הרגל היתה אמורה לעוקפו מאחור.

הנאשם צייר את החניות בת/5 כניצבות למדרכה בריינס, ואילו בהודעתו (ת/2) מספר כי ביקש להחנות במקביל למדרכה (ש' 9).

15. המדובר בתאונה מיותרת. הנאשם במקום להאריך דרכו בעוד 4-2 דקות, כדבריו, ולהכנס כחוק ברחוב ריינס עם כיוון התנועה, בחר לנסוע, כברת דרך, כך אני קובע עפ"י הנראה בת/5, לחזור לצומת, לעצור לתמרן ובתוך כך להתיישר ושוב לנסוע לאחור לתוך רחוב חד סטרי, בניגוד לכיוון התנועה, באין כניסה, לעלות על מעבר חצייה, כשבכוונתו לעלות בהמשך על המדרכה עד להגעתו לחנייה המיוחלת. והכל בשים לב, שהמקום מוכר לנאשם, הלה עובד במקום כעשור ומציין שיש בו אנשים, תנועה ותחנות אוטובוס.

16. לא נעלמו מעיני הפניות הסגור המלומד בסיכומיו לנ/1 ולנ/2, הודעת הולכת הרגל ומכתבה למשטרה, אולם איני מוצא בדברים סתירות מהותיות המקימות בסיס לפקפק בגרסתה.

עם זאת, מקבל אני את הטענה, באופן חלקי, שיש לפתחה של הולכת הרגל, אשם מה, שכן להתרשמותי כיוונה מבטא לימין עת חצתה במעבר החצייה.

אכן, משם עלולה היתה להגיע הסכנה, בהינתן שרחוב ריינס הינו רחוב חד סטרי, יחד עם זאת, חובותיו של הולך רגל במעבר חצייה המנויות בתקנות 110-111 לתקנות התעבורה, וכפועל יוצא מכך היה עליה לכוון מבטא גם לשמאל הדרך ולכל הכיוונים.

אין בדברים משום לנתק את הקשר הסיבתי העובדתי - משפטי, המתקיים בענייננו בין אופן נהיגת הנאשם ואחריותו לקרות התאונה ולחבלות שנגרמו להולכת הרגל (ת/1).

אני מוצא בחבלות בשינייה ובירך ימין כמתואר בת/1, כתומכות ומחזקות את גרסתה של הולכת הרגל.

17. נסיעה לאחור הינה נסיעה מסוכנת, נהג המסיע רכבו לאחור חב בחובת זהירות מוגברת, שכן יש בעטייה של נסיעה זו סיכונים מרובים לרבות הגבלה בשדה הראיה, והדבר ברור כשמש, כמושכלות יסוד, על פני נסיעה קדימה, ששדה הראיה פתוח.

תקנה **45(1) לתקנות התעבורה** קובעת כי נהג לא יסיע רכבו לאחור אלא אם יש בכך צורך, ובמידת הצורך ולאחר שנקט באמצעים הדרושים, בנסיבות הקיימות כדי למנוע סיכון או פגיעה. בענייני לא היה כל צורך לנסוע לאחור לתוך רחוב חד סטרי ובאין כניסה.

התאונה שלפני הינה תאונה מדברת. הנאשם לא היה אמור להימצא בצד זה של רחוב ריינס - רחוב חד סטרי בניגוד לכיוון התנועה, הדבר מנוגד (בהיקש) אף לכלל הדרך - שכלי רכב אמורים לנסוע בנתיבם וכחוק - לפי כיוון הנסיעה המותר.

הנאשם יצר סיכון, ומבחינת קשר סיבתי עובדתי-משפטי, עליו היה להסירו, ומשפגע בהולכת הרגל, על גבי מעבר החצייה, ששם זכות הקדימה מסורה לה, חב הוא בתור מי שאחראי לתאונה ולחבלה שנגרמה.

סוף דבר

18. מכלל הטעמים לעיל, מצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' אדר תשע"ה, 23 פברואר 2015, במעמד הצדדים.